

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z powództwa P. sp. z o.o. w T.

przeciwko P. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 marca 2022 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 4 października 2021 r., sygn. akt I AGa (...),

1) oddala zażalenie,

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2700

**(dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 października 2021 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną radcy prawnego Ł. K. pełnomocnika pozwanego P. W. Sąd ten wskazał, że termin ustawowy do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął pozwanemu w dniu 20 września 2021 r. W tym dniu pełnomocnik pozwanego nadał skargę kasacyjną w urzędzie pocztowym na adres Sądu Najwyższego, który odesłał ją do Sądu Apelacyjnego w [...], do którego skarga kasacyjna wpłynęła w dniu 1 października 2021 r., zatem po terminie.

Na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) pozwany wniósł zażalenie, wskazując, że przepisy o skardze kasacyjnej nie zawierają regulacji dotyczącej wniesienia skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego zamiast do Sądu drugiej instancji, nie ma zatem podstaw do odrzucania zastosowania art. 369 § 3 k.p.c. Pozwany zaskarżył postanowienie w całości i wniósł o jego zmianę poprzez uchylenie postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej i nadanie sprawie dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym i wysoce sformalizowanym. Przepisy dotyczące m.in. jej wniesienia ustawodawca umieścił w Kodeksie postępowania cywilnego w Dziale Va zatytułowanym „Skarga kasacyjna”. Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. znajdującym się w tym Dziale, skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Ustawodawca zatem wyraźnie wskazał adresata wnoszonej przez stronę skargi kasacyjnej. Natomiast art. 398²¹ k.p.c. pozwala na odpowiednie stosowanie przepisów o apelacji do postępowania przed Sądem Najwyższym, jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Zatem – wbrew twierdzeniom żalącego – istnienie art. 398⁵ § 1 k.p.c. powoduje, że nie jest dopuszczalne zastosowanie art. 369 § 3 k.p.c. (umieszczonego w Dziale V „Środki odwoławcze” Kodeksu postępowania cywilnego) w postępowaniu kasacyjnym. Przepis ten dotyczy szczególnego wypadku wniesienia apelacji bezpośrednio do sądu drugiej instancji, zatem nie określa ogólnego sposobu postępowania w wypadku wniesienia środka zaskarżenia do niewłaściwego sądu. Orzecznictwo Sądu Najwyższego w tym zakresie jest jednolite (por. postanowienia: z dnia 20 lutego 2014 r., I CZ 6/14, OSNC 2015, nr 2, poz. 22, z dnia 20 marca 2014 r., II CZ 107/13, nie publ., z dnia 4 września 2014 r., II CZ 51/14, nie publ., z dnia 25 listopada 2016 r. V CZ 73/16, nie publ.).

Na marginesie można wskazać, że powyższa reguła obowiązuje również w przypadku wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia do niewłaściwego sądu, zgodnie z art. 424¹² w zw. z art.

398²¹ k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2020 r., V CNP 30/19, nie publ.).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.